

търпява нѣкакво трансформиране. Идете на слънцето, да видите, какво въ сжщностъ представя то, и тогава говорете за него. Свѣтлината, която ние възприемаме чрезъ очитѣ си, не иде отъ физическото слънце, което виждаме. Вѣрно е, че отъ слънцето се отдѣля нѣкаква енергия, която, докато се възприеме като свѣтлина, претърпява нѣколко превръщания. Разумността произвежда свѣтлината. Задъ физическото слънце се крие друго слънце, източникъ на вѣчна, неизмѣнна свѣтлина. Тази свѣтлина, именно, е истинска и реална, понеже никога не се измѣня.

Следователно, реални нѣща сж тия, които никога не се измѣнятъ. Каква реалностъ има въ настроенията, въ вѣрванията и въ решенията на човѣка? Запримѣръ, днесъ си радостенъ, на другия день — скърбенъ. Кое въ сжщностъ е реалното: радостта или скръбта? Днесъ вѣрвашъ въ сжществуването на Бога, на другия день не вѣрвашъ. Кое отъ дветѣ вѣрвания е реално? Днесъ решавашъ да държишъ изпитъ, на другия день се отказвашъ. Кое отъ дветѣ решения ще приложишъ? Реалността е навсѣкжде и никжде. Тя нито се подържа, нито се отрича. Който има здрави очи и вижда, той признава сжществуването на слънцето. Който не вижда, не признава сжществуването му. Много естествено. Слѣпиятъ не признава сжществуването на слънцето, защото не го вижда, нѣма отношение къмъ него. Реалността се познава по нейнитѣ прояви. Ако не